

[Poul Nielson]

telse og fremført den offentligt, at det er både naturligt og nødvendigt, at der forhandles til mere end én side om køb af yderligere mængder. Vi har også sagt, at prisen for mere gas fra Shell, Mærskolie og Gas A/S og Texaco skal være sådan, at gennemsnitsprisen kommer ned i det lag, der er det normale i vores del af verden. Og det kræver altså en sænkning.

Når vi ser på et samarbejde om udbygningen af Harald og hele den beslutning, viser det efter vores mening, at det vil være fornuftigt, hvis DONG bliver parthaver i DUC. Så vil der skabes en mere samarbejdspræget baggrund end den, der nu er tale om.

Om DONG's udvikling vil vi sige, at situationen jo ikke på nogen måde har gjort Socialdemokratiets synspunkter om et engagement på alle områder mindre aktuelle – tværtimod. Det hidtil snævert definerede aktivitetsområde for oliehandelen – og det er repræsentantskabets hovedformulering – er et økonomisk marginalområde. Vi ønsker, at man skal med ind i hele spektret: raffinering, salg osv. Det meget snævre arbejdsgrundlag svarer ikke til samfundets interesse. Udviklingen på oliemarkedet og i raffinaderisektoren under den borgerlige regering har marginaliseret vores eget nationale selskab i forhold til udenlandske selskabers fremtrængen.

Ministerens bemærkninger om DONG er på dette punkt også meget, meget lidt indholdsrigge. Det viser, at regeringen ikke har en politik på dette område. Den tid, vi har haft en borgerlig regering i, er, hvad disse spørgsmål angår, noget, vi kan karakterisere som de spildte mulighedsår.

Om elsektoren følgende: Aftalen fra juni 1986 om elsektorens udvikling har fungeret godt. Vi synes, at selve den model, der er fundet her, hvor vi politisk fastsætter nogle målsætninger, som vi forhandler frem til elværkerne, som så accepterer rollen som entreprenører for landets energipolitik, er en fornuftig arbejdsform, som vi også har været godt tilfredse med.

Indholdsmæssigt er vi også godt tilfredse med den spredning på anlægstyper, der præger første fase af udbygningen af decentrale kraftvarmeværker, som har været den afgørende nyskabelse i denne elaftale. Vi befinder os nu i konsekvens af denne aftale i, hvad jeg vil kalde et skønmæssigt defineret moratorium for godkendelse af opførelsen af nye store kraftværker

i et par år. Vi kommer efter vores opfattelse til igen i 1990'erne at bygge nye store kraftværker, enten til erstatning af gamle, nedslidte anlæg for at opnå en hurtig miljøforbedring eller til at dække effektbehovet ind, hvis ikke besparelspolitikken bliver til det, vi håber på. Både miljøhensyn og rent driftsøkonomiske hensyn taler for, at vi ikke demoniserer spørgsmålet om kraftværker her i Danmark.

Med hensyn til elbesparelser står vi ved begyndelsen af en udvikling. Vi ønsker klarhed over den sikre effekt af de forskellige styringsmæssige virkemidler, sådan at vi får et beslutningsgrundlag, der er mere håndgribeligt. Alle de motiverende tiltag skal fremmes, men også de mere kontante metoder ønsker vi belyst, så vi kan tage stilling på et bedre grundlag end nu.

Når vi vender os til vindkraft, viser elværkerens arbejde med opførelsen af de første 100 MW vindkraft, at det er nødvendigt, at samfundet tager sagen alvorligt. Vi mener, at der er brug for landsplandirektiver, således at vi tager konsekvensen af vores egen politik: Når vi vil have, at der bliver lavet strøm på den måde, må vi også tage et ansvar for de konsekvenser, det indebærer.

I øvrigt ønsker Socialdemokratiet, at der snarest fastlægges en ny udbygningsrunde med de næste 100 MW. Vi ønsker at komme ind i en rytme, der sandsynliggør, at vi ved århundredskiftet når op på omkring 10 pct. af den installerede effekt i elsektoren.

På varmeplanområdet drejer det sig først og fremmest om den færdiggørelse, der ligger i at komme op på høje tilslutningsprocenter i de områder, der er udlagt til kollektiv varmforsyning. Det er her, der er uenighed om begrænsningen af elvarme, som vi vender tilbage til i dag.

Men det er svært at forstå, at der egentlig skulle være nogen uenighed. I ministerens redegørelse argumenteres der jo i afsnit 4 for, at det er meget vigtigt at nå op på høj tilslutning i de områder, der er udlagt til fjernvarme eller naturgas. Det er netop for at sikre, at dette kan gennemføres i praksis, at vi ikke ønsker elvarme ind i disse områder, og det er det, der er hovedideen med det forslag, vi senere i dag skal drøfte.

Så er der spørgsmålet om de landområder, som bliver mere eller mindre ladt i stikken; det er dem, vi ikke har gode tilbud til i øvrigt. Mini-